

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2008. október

XV. évf. 10. szám

Láttátok mindazt, amit Istenetek, az Úr tett értetek...

Józsue 23,3

A Mindenható nagy kegyelme, amikor érezzük, hogy döntési lehetőséget bíz ránk. Az utóbbi majd két évtizedben református egyházunk tagjainak megadatott, hogy hitük és azon alapuló meglátásaik szerint hozzák meg döntéseiket, félretéve a személyes érdekeket és előbbre helyezve az egyház érdekét mindennél. Ebben az időben másnak is tanúi voltak a hívek. A társadalom viharos gyorsasággal élte fel azt az erkölcsi tőkét, amelyet az 1989-es változások rendkívüli heteiben és hónapjaiban megtapasztalt. A változásokban bátran szerepet vállalókat kikezdték és lejáratták azok, akik nagyon is kívárták a helyzet biztonságossá válását, s csak akkor „könnyököltek”, tülekedtek a jobb helyekért. Ez alól az egyházi közélet sem kivétel.

Valami hasonlónak volt tanúja Józsue is. Ő ott állt hűséggel Mózes mellett, bátorsággal hirdette a gyávaság és kishitűség lelkületével megvert nemzedék előtt, hogy bármilyen gazdagnak és hatalmasnak látszó is Kánaán, Isten akaratából elfoglalható. De az egyiptomi húsos fazekakról álmódó, s a bizonytalannak tűnő szabadságból a biztos rabszolgaságba vágyakozó, de végül is a pusztai vándorlásba forduló nép közösségében marad, anélkül, hogy közösséget vállalna lázongásaikkal, hitetlenkedéseikkel. Hűséggel és hittel folytatja a Mózes által megkezdett utat, az Isten akaratának követését, s vitte véghez az Úr támogatásával a honfoglalás óriási feladatát. Majd egyre jobban a háttérbe húzódva figyel és elemzi a választott nép közösségében lezajló lelki, társadalmi folyamatokat. Bizonyára nem jelentett számára örömet az a lelki állapot, amelynek eredményeként nagy oltárt építenek a Jordánon túli törzsek. Egyértelműen felszólít a nép között található bálványok megsemmisítésére, és Isten iránti hűségét akkor sem hajlandó megtagadni, ha a nép valamilyen bálvány istenség tisztelete mellett dönt. Érvelése egyszerű és egyértelmű: Láttátok mindazt, amit Istenetek, az Úr tett értetek...! Röviden összefoglalja a Mindenható azon tetteit, amelyről nem lenne

szabad megfeledkeznie a választott népnek, hiszen vele és érte tette azokat az Úr. Ezeket a tetteket kellene szem előtt tartania minden nap, minden döntésnél és nem a pogány környezet hatásainak engednie. Ezeknek a tetteknek alapján kellene berendezkednie az Igéret földjén és rendeznie közösségi, családi valamint személyes életvitelét. Ezek a tettek ugyanis arról beszélnek, hogy csak akkor lesz áldott a nép, a család és az egyén élete, ha teljes-séggel Istenre bízta magát. Ha nem keresi sem az egyéni, sem a közösségi életben az idegen isteneket, a hamis sugalmazásokat, a pogány szokásokat.

Józsue már átélte milyen következménye van annak, amikor a választott nép nem Isten tetteire figyel, nem az Ő mindenhatóságában bíz, hanem a pogányok gazdagságától, erődített városaitól és az azok által sugallt legyőzhetetlenség hamis képzetétől hagyja magát félrevezetni. Ő látta és átélte egy egész nemzedék elmúlást váró vándorlását a pusztában, ahol ugyan úgy látszott, előre haladnak, de ennek a vándorlásnak nincs más célja, mint az, hogy átadják helyüket egy hitben erősebb, Isten iránt hűségesebb nemzedéknek.

Szomorú a sorsa annak a nemzedéknek, amelyik a múltban csak az anyagi biztonság hamis képzetét látja, s a jövőben is csak ezek a mulandó értékek tudják megragadni, csak ezekben keresi a jövő biztonságát. Pusztában vándorol szüntelen elégedetlenségben, a kishitűség és engedetlenség fájdalmas tudatával.

Az Isten tetteit ismerőknek, és az Ő akarata szerint élőknek azonban ma is az a küldetésük, ami Józsue küldetése volt! Isten iránti alázattal hűségesnek maradni, személyes helytállással Istenre mutatni. Az Úrra, akiben nem csak a holnap megélhetése van biztosítva, hanem az örök élet kegyelmi ajándékát kapják mindazok, akik állhatatosan hirdetik: De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk! (Józsue 24, 15b)

Csoma L

fotó: Cs. L.

Hódmezővásárhely református temploma

Nemcsak kenyérrrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 23. része

Az első versben a pásztorok megintésére szólítja fel Jeremiás prófétát az ÚR. Ezzel figyelmeztet arra, hogy nem csupán a király és udvara törvényszegéseit tartja számon, látja világosan, hanem azok sem rejthetik el előle bűneiket, akiknek valamilyen szinten megadatott, hogy vezetőként szolgáljanak Isten népe közösségében. De nem elég azt gondolni, hogy csak a közélet szereplőit inti most az ÚR. Tudnunk kell, hogy a családok is a családfők vezetésére bízták a választott nép közösségében a teremtés rendje szerint. Hiszen még jóval később, Pál apostol is így tanít: „Szeretném, ha tudnátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus, az asszony feje a férfi, a Krisztus feje pedig az Isten. (1Kor. 11,3)”. A felsőbb vezetés rossz példája, törvényt szegő élete hatással van ugyan alattvalóik életvitelére, de nem szükségszerűen kell megromlania a családi rendnek, ha a családfő Isten törvényeit követi és megtartja családjá tagjaival. Ha nem ez történik, akkor nemcsak felfelé hiába mutogat az ember –közéleti, vallási, katonai vezetőkre-, hanem maga is kiváltó oka Isten büntető haragjának. Ha eddig nem, most tudatosíthatjuk, hogy mennyire alapjaiban fogja ez érinteni a választott nép egészét, mert a családok is érezni fogják súlyosságát. A nyáj alatt a pásztori felelősséget nem hordozókat érthetjük, vagyis a köznépből való egyszerű nőket, gyermekeket, és azokat a férfiakat, akik még ragaszkodtak Isten törvényeihez. E súlyos ítélet nem jelenti azonban a véget, a kipusztulást. Isten számonkérését követi a maradék összegyűjtése. Nem valahol, nem új országban találnak majd kegyelmet az ÚR előtt, hanem ismét oda viszi övéit, ahonnan szétszórta őket. A súlyos büntetés elhordozását segítő prófécia ez, amely –tudjuk- beteljesedett. A jó pásztorok és a dávidi „igaz sarjaként” uralkodó király ígérete is a jövőbe vetett reményt erősítheti a próféciát hallgatókban. Azt, hogy Isten munkájában nem az ítéleten, a büntetésen van a fő hangsúly, hanem a kegyelmen. Ugyanakkor a keresztyén ember úgy

olvashatja ezeket a verseket, hogy azok beteljesedését egy konkrét személyben tudja megvalósultnak – Jézus Krisztusban! Ezért az 5-6 verseket Messiási próféciaaként tarthatjuk számon. Alá támaszthatjuk ezt azzal, hogy az „igaz sarj” uralkodását nem harci sikerek, hódítások, de bölcsesség, jog és igazság jellemzik majd. Jézus Krisztus valóban Isten bölcsességével szóló tanításaiban, Isten jogát és igazságát hirdette és várja el követőitől ma is. Azt pedig, hogy milyen jelentőséget tulajdonít Isten a szét-szórt nép összegyűjtésének, a 7-8. versek érzékeltetik. (Foglalkoztunk vele a 16:14-15 alapján).

A 9. verssel a királyok és pásztorok után a próféták, a papok szolgálatát véteti szemügyre Jeremiással az ÚR. Nem egy időben hangzottak el a leírt Igék, az utolsó 7 vers pedig valószínű, nem is származik Jeremiástól. De haladjunk sorjában.

Prófétai szolgálata első szakaszában döbbenhetett rá először és nyert az ÚR szava általi megerősítést felismerésére, hogy Júdában nemcsak a politikai vezetőkkel, hanem a lelki élet vezetőivel is nagy gondok vannak. Megdöbbenését könnyen érthető hasonlattal érzékelteti. De hasonlatként kell értenünk a házasságtörés fogalmát is, mert azzal fejezi ki, hogy a papok és próféták hűtlenné lettek Istenhez. Hogy az Istentől elfordult szolgák miatt átkozódik az ország népe, vagy az Isten nevében átokkal fenyegetőző szolgák miatt hervadozik az ország, nehezen deríthetnénk ki, de valószínű, hogy mindkettő jelen van Júdában, sőt Jeruzsálemben, és az ÚR házában is. Azon túl pedig az ÚR mondja, hogy: „... Rosszra igyekeznek, hatalmukkal visszaélnék. Próféta és pap egyaránt elvetemült, még házamban is megtalálom gonoszságukat.” Súlyosabbnál súlyosabb vétkek ezek. Bár az ÚR nem büntet érte azonnal, ez nem jelenti azt, hogy az Ő szolgálatában állók mentességet élveznek részéről. Mert az Isten szolgálata nem szertartások végrehajtása elsődlegesen, hanem az Isten akaratának megtartása és megtartása. Az Isten ismerete és a bűn felis-

merése, gyomlálása szorosan összetartoznak. Ha nincs így, Isten szolgálóira még súlyosabb ítélet vár, mint a más téren vétkezőkre. Itt is hangot ad ennek az ÚR. Vétkes szolgáló büntetése súlyos lesz. A síkossá váló út – halálos veszedelem volt azok számára, akik a hegyi ösvényeken közlekedtek Júda területén. Különösen esős időben, esti vagy reggeli homályban egy rossz lépés elég volt, hogy szakadékba zuhanjon, elpusztuljon az arra járó. Büntetésük esztendéjében maga az ÚR fogja intézni, hogy bűnhődjenek.

Későbbi keltezésű a 13. verstől olvasható prófécia. Ebben összehasonlítja Samária prófétáit Júda prófétáival. Samária már száz évvel korábban (Kr. e. 722) elveszítette önállóságát, s a prófétai hagyomány szerint ez azért történt, mert nem az Urat szolgálták az ottani papok és próféták, hanem a pogány Baál kultuszt gyakorolták. Az összehasonlítás eredményét Isten szava foglalja össze. Nem jobbak samáriai elődeiknél Júdában élő szolgáló sem. Nem szólítanak senkit megtérésre, Isten parancsolatait megtartó életre. Nincs is alapjuk rá, ha maguk sem tartják meg azt. De elsődleges kötelességük mégis ez lenne. Hogy az ellentmondás feszültségét kiküszöböljék, lelkiismeretüket elaltassák, nem beszélnek bűnről, büntetésről, megtérésről, hanem csak azt mondják, amit az emberek hallani szeretnének. Békességet, biztonságot, áldást ígérnek az ÚR nevében, holott Őt meg sem kérdezik. Jeremiás rámutat itt arra is, hogy milyen különbség van az Isten akaratát hirdető prófétai szolgálat és a saját érdekükben beszélő, hamis próféták között. Az első tudja, mit bízott rá küldetésésként az ÚR, a másodikat saját kívánsága (szíve) hajtja, de mert kijelentést nem kapott, álmait mondhatja, s csak kiszolgálja hallgatóit. Az ilyenekről mondja az ÚR: „Ne hallgassatok a nektek prófétáló próféták beszédére; bolonddá tesznek benneteket! Saját szívük látomását hirdetik, nem azt, amit az ÚR adott.” A vallásosság mindenkor mércéje is lehet, hogy miért meg valaki a templomba, azért,

hogyan valaki szépet, megnyugtatót halljon-e, vagy Isten üzenetét várja-e?! Az előbbi számára „közeli” az Isten. Pillanatnyilag van igénye találkozni Vele. De Isten nem ezt akarja. A mindenség örökkévaló Ura nem kivonul és bevonul kívánság szerint, hanem tegnap, ma és mindörökké van. Az általa teremtet ember csak általa maradhat meg. Ezért adja életét Igéjének tiszte bűzját. Ne cseréljük azt szalmára! Aki ezt teszi, arra előbb-utóbb rátamad az ÚR!

Az utolsó prófécia e részben a 33. versben olvasható. Jeruzsálem 588-as ostromakor hangozhatott el. Jelentése, hogy az Úr nem segít az ostromlot-

takat, mint terhet dobja el őket.. „A 34-40. versekben a késői zsidó írásmagyarázat jellegzetes példáját találjuk, amely a Talmudban olvasható rabbinisztikus írásejtelmzésre emlékeztet. A magyarázó nem érti meg Jeremiás tulajdonképpen mondanivalóját, azt hiszi, hogy a masszá’ (teher) szónak a használata vívta ki a próféta haragját. Ézs 13:1kk.; Náh 1:1; Hab 1:1; Zak 9:12 és Mal 1:1 azonban világosan mutatják, hogy a masszá’ szónak az Ószövetségben nincs pejoratív értelme.” (Jub.k.)

Ima: Örökkévaló szent Isten, ítéletnek és kegyelemnek Ura, mennyei Atyám Egyszülött Fiaid által! Hálát

adok azért, hogy Krisztusban szövetségbe léptél nemcsak választott népeddel, hanem közel és távol levőkkel, s általa minden megtért életnek szent feladatot adtál - legyünk szent papsággá, akik szavaikkal és cselekedeteikkel, egész életükkel Téged magasztalnak, Fiadról tesznek bizonyosságot. Köszönöm, hogy intettél, a tisztességtelen, Tőled elfordult világban vésszen fogynak a tisztességes, igazán utadat követő emberek. Segíts, hogy ne ilyen legyen az én, és szeretteim élete, hanem akaratodat követő szent Fiaid példája szerint. Az Ő nevéért kérlek, hallgass meg engem. Ámen.

- id. f.-

EVANGELIZÁCIÓ

Az Ungi Református Egyházmegye 2008.november 3-7-e között tartja a hagyományos Evangelizációs Hetet Deregnynön, a Református Tanulmányi Központban. A hét témája: Úton a cél felé a Szentháromsággal. Igehirdetéssel Horváth Levente, erdélyi missziói lelkész szolgál. Az esti alkalmak 18 órakor kezdődnek, amelyekre szeretettel vár minden érdeklődőt az egyházmegye elnöksége.

Szeretetsnapló

2009

és Református Újság előfizetés

Kedves Olvasóink!

2009. január 1-től Szlovákiában új fizetőeszközzel, az Euro-val fizetünk. Ennek eredményeként bizonyos változásoknak nézünk elébe. A nyomda számol bizonyos árváltozásokkal, amelyeket jól sáfárkodva késleltethetünk. A szerkesztőség tájékoztatja a Lelkeszi Hivatalokat, előfizetőinket, hogy akik 2009. december 10-ig beküldik a REFORMÁTUS ÚJSÁG éves előfizetési összegét 120,- Sk, valamint a SZERETETNAPTÁR árát, 110,- Sk-t, azok koronában fizetve változatlan áron olvashatják kiadványainkat a következő évben is. Kérjük Testvéreinket éljenek a lehetőséggel, s fizessék elő kiadványainkat a megadott határidőig.

Tisztelettel a Szerkesztőség

BIBLIAOLVASÓ

u e z é r f a n a l

1.	Sz.	2Kir 11, 1-12	Jel 14, 1-5
2.	V.	2Kir 11,13-20	Jel 14, 6-13
3.	H.	2Kir 12	Jel 14,14-20
4.	K.	2Kir 13, 1-13	Jel 15, 1-4
5.	Sz.	2Kir 13,14-24	Jel 15, 5-8
6.	Cs.	2Kir 14, 1-14	Jel 16, 1-9
7.	P.	2Kir 14,15-29	Jel 16,10-21
8.	Sz.	2Kir 15, 1-22	Jel 17, 1-6
9.	V.	2Kir 15,23-38	Jel 17, 7-14
10.	H.	2Kir 16, 1-9	Jel 17,15-18
11.	K.	2Kir 16,10-19	Jel 18, 1-8
12.	Sz.	2Kir 17, 1-23	Jel 18, 9-20
13.	Cs.	2Kir 17,24-41	Jel 18,21-24
14.	P.	2Kir 18, 1-12	Jel 19, 1-5
15.	Sz.	2Kir 18,13-25	Jel 19, 6-10
16.	V.	2Kir 18,26-37	Jel 19,11-16
17.	H.	2Kir 19, 1-19	Jel 19,17-21
18.	K.	2Kir 19,20-37	Jel 20, 1-6
19.	Sz.	2Kir 20, 1-11	Jel 20, 7-10
20.	Cs.	2Kir 20,12-21	Jel 20,11-15
21.	P.	2Kir 21, 1-9	Jel 21, 1-8
22.	Sz.	2Kir 21,10-26	Jel 21, 9-21
23.	V.	2Kir 22, 1-7	Jel 21,22-27
24.	H.	2Kir 22, 8-22	Jel 22, 1-5
25.	K.	2Kir 23, 1-20	Jel 22, 6-9
26.	Sz.	2Kir 23,21-37	Jel 22,10-16
27.	Cs.	2Kir 24	Jel 22,17-21
28.	P.	2Kir 25, 1-17	Júdás 1-7
29.	Sz.	2Kir 25,18-21	Júd 8-13
30.	V.	2Kir 25,22-30	Júd 14-19

N
O
V
E
M
B
E
R

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

Önkormányzati református hagyományok a nagyvilágban (2008-09-25)

(Wittenberg) - A Luther-évtized nyitányaként az elmúlt vasárnap a német belügyminiszter, Wolfgang Schäuble is megnyilatkozott a wittenbergi Kastély-templomban. A bádeni protestáns politikus, gyakorló keresztyén emlékeztetett a protestantizmus két nagyszerű örökségére, a szabadságra és a toleranciára. De kritikusan szólt arról is, hogy a német lutheranizmus nem élt mindig ezzel a hatalmas potenciállal. Ugyanakkor szólt beszédében a nem lutheránus, hanem a református demokratikus hagyományokról is. Ezek jegyében alakultak ki olyan virágzó országok, mint Svájc, Hollandia és az USA, ahol "az önkormányzatiság áll előtérben, mint református alapelv (szubszidiaritás)". Ez vezetett ahhoz a más minőségű politikai kultúrához is, ami ezekben az országokban látható. (Livenet.ch - 2008-09-25 - dr. békefy)

Nyolc országban súlyosan sérül a vallásszabadság (2008-09-25)

(Washington) - Az amerikai külügyminisztérium legfrissebb jelentése szerint súlyosan sérül a vallásszabadsághoz való alapvető emberi jog a következő országokban: Burma, Kína, Eritrea, Irán, Észak-Korea, Szaúd-Arábia, Szudán, Üzbegisztán. A Nemzetközi Vallásszabadság USA Bizottsága szerint ezek az országok rászolgáltak a "különös figyelmet érdemlő országok" státusára. Vannak a felsoroltak között olyan országok, melyek 1999 óta tartják ezt a negatív csúcsot (Burma, Kína, Irán, Szudán), de vannak újabban belépők is. A szeptember 19-én Washingtonban közzétett jelentés 198 országban vizsgálta meg a vallásszabadság helyzetét 2007 júliusa és 2008 júliusa között. A legbrutálisabban Észak-Koreában sértik meg a vallásszabadság alapjogát - nyilatkozta John V. Hanford, a vallásszabadságért felelős rendkívüli USA-nagykövet Washingtonban újságírók előtt. Az észak-koreai börtönökben 200 000 ember raboskodik, köztük nem kevés a hitbéli okok miatt bebörtönzött személy. (idea.de - 2008-09-25 - dr. békefy)

Kálvin levelet írt Luthernek (2008-09-22)

(Genf) - A Református Világszövetség és a svájci Protestáns Egyházsövetség Kálvin Lutherhez írt levelének mintájára írta meg üdvözlő levelét a Luther-évtized megnyitójára Wittenbergbe. "Közös ügyünk, a reformáció 500. évfordulója alkalmából már ma küldöm köszöntésemet. Még ha nem is vagyunk mindig egy véleményen, mégis mindketten ugyanazért az ügyért harcolunk" - olvasható a levélben. Ma ugyanúgy fontos, mint 500 évvel ezelőtt, hogy a reformáció egyházai megtalálják egymást. Amint szeptember 21-én Wittenbergben megnyitották a Luther-évet, úgy kerül sor Genfben a Kálvin-év megnyitására. Tény: a két reformátor ugyan személyesen nem találkozott, de nagyra értékelték egymást. Kálvin Luthert 1544-ben "nagy embernek" nevezte, akinek rendkívüli lelki ajándékai vannak, bátor és tántoríthatatlan, ügyes és tudós". Luther is nagyra becsülte a genfi reformátort: "Bizony, így van: ez a férfiú nem ítél tévesen! Amit rólam mond, azt én komolyan veszem!". (RV.de - 2008-09-22 - dr. békefy)

Valdens zsinat Olaszországban (2008-09-16)

(Torino) - Az olasz Valdens és Metodista Egyház Zsinata augusztus 24-29. között ülésezett Torre Pellicében. A zsinati résztvevők egyháztagjaik képviselőiben tiltakoztak a katolikus hitoktatás iskolai tantervi tárgyá tétele ellen, és sürgették a vallásszabadság teljes biztosítását. A zsinaton az is kiderült, hogy az adófizető polgárok 85 %-a, akik ezt a két protestáns egyházat adójukkal támogatják, egyáltalán nem egyháztagok. Maria Bonafede zsinati elnök szerint aggasztó az a politika, amelyik a másik emberre úgy tekint, mint fenyegető akadályra. A valdensek mindig is kisebbséget alkottak történelmük során, így kiváltképpen érzékenyek mindenféle üldözés vagy diszkrimináció iránt. Ugyanígy érzékenyek az egyéni szabadság elleni mindenféle támadásra. (chiesavaldense.it, 2008-09-14 - dr. békefy-röhrig klaudia)

Német reformátusok az egyház megújulásáért (2008-09-03)

(Hannover) - A Református Szövetség teológiai felismeréseivel a protestáns egyházak megújulását kívánja szolgálni. Ehhez igyekszik hozzájárulni a nemrég alapított "Kálvin Alapítvány a Református Protestantizmus Előmozdításáért"

nevű szervezet - jelentette be Jörg Schmidt főtítká, református lelkész Hannoverben. Kálvin utódainak egyházához Németországban a 25 millió protestáns közül mintegy 1,5 millióan tartoznak 23 tartományi egyházban. Minden helyi gyülekezet felelős a maga lelki és igei életéért - hangsúlyozta a sajátosan református alapelvet Schmidt. A fölöttes grémiumoknak is ezt az alapvető feladatot kell támogatniuk minden lehetséges eszközzel. Német földön 335 református gyülekezet található. (idea.de, 2008-09-03 - dr. békefy-röhrig klaudia)

Soha nem késő: 106 évesen keresztelkedett meg (2008-09-03)

(Port Moresby) - A pápua-új-guineai déli államban, a Nyugati Felföldön 106 éves korában keresztelkedett meg Napa Namb, aki mintegy három évtizedet gondolkodott a döntésen. Az Adventista Hírszolgálat jelentése szerint arra a területre 1975-ben érkezett hetednapos adventista lelkész, akit akkoriban életveszélyesen megfenyegettek, de Napa Namb védelmére kelt. A pápua lelkésznek aztán megengedte egyháza, hogy templomot építsen. Ebben is támogatta őt Napa, aki ismert törzsfőnök, akit még az angol királynő is kitüntetett. Korábban hat felesége volt, 60 gyermeke, több, mint 100 unokája. Keresztelésén több, mint 600 rokon volt jelen. Törzsi területén 3 000 egyháztag van. A szigetországban a lakosságnak (5,9 millió) 64 %-a protestáns, 28 % katolikus, 5,6 % anglikán. (idea.de, 2008-09-03 - dr. békefy)

© www.reformatus.hu

GYÜLEKEZETEINK életéből

KONFIRMANDUSOK TALÁLKOZÓJA

2008 május 18.-án hálaadó istentiszteletre gyűlt össze a felsőlánci, alsólánci, buzítai és restei gyülekezet néhány tagja. Ezen az istentiszteleten az 50 évvel ezelőtt konfirmáltak gyűltek össze. A 18 konfirmandusból sajnos már hárman nincsenek az élők sorában. Akikről imánkban emlékeztünk meg. 1958. május 18.-án vallást tettünk hitünkéről, amit a mai napig megtartottunk. Az élet során többen elkerültünk

szülőfalunkból más gyülekezetekbe, de Jézus Krisztus gyülekezetébe tartozunk mindnyájan.

Az ünnepi igehirdetést Kása Ger-gely lelképásztor végezte, aki segített az egész hálaadó istentisztelet előkészületeiben, a konfirmandusok meghívói elkészítésében. Az ünneplő konfirmandusok fogadástétele után emléklapot kaptak. A restei gyülekezetből egy kislány szavalata, az 50 évvel ezelőtt kon-

firmáltak megható beszéde és a közös imádság után szeretet vendégség következett.

“Aki vágyakozik Isten kegyelmére bizalommal nézzen Jézus keresztjére. Bánja meg bűneit, kezdjen új életet, s isten közli vele az áldott kegyelmet.”

Ezüton is kérjük Isten kegyelmét a jubilálók életére. Legyen áldott az Úr neve.

K.J.

Jubileum a mokcsai gyülekezetben

Az emberek általában szeretnek megemlékezni a kerek évfordulókról, és ez nincs másként a mi gyülekezetünkben is. Igyekszünk felköszönteni mindenkit, akiről tudjuk, hogy kerek évfordulót ünnepel élete folyamán. Így tudósíthattunk több esetben is arról, hogy egy-egy presbiter testvérünk betöltötte az 50, 60, vagy 70 életévét.

Most ismét egy ilyen örömteli, ünnepi alkalomról szeretnék beszámolni. Néhány héttel ezelőtt köszöntöttük születésnapja alkalmából Balogh Malvin presbiter testvérünket, aki egyben a gyülekezet pénztárosa is, aki rendkívül fontos és pontos munkát végez a közösségért.

Akkor is és most is csak egyet kívánhattunk neki, hogy áldja meg az Isten, hogy tartsa meg őt erőben és egészségben, hogy sokáig legyen gyülekezetünk oszlopos tagja, és hogy sok szép zenezással örvendeztesse a mi lelkünket azon különleges alkalmakon, amikor felcsendül az általa vezetett Imola kórus éneke. Isten áldja, és éltesse őt sokáig!

Kraus Viktor

Rendkívüli könyvrendelési lehetőség

Szerkesztőségünkben korlátozott számban utánvétellel megrendelhető Dr.Szabó Lajos:

KASSAI KÁLVINISTA KRÓNICA 1644 – 1944

című könyve eredeti 1944-es kiadásban.

Ára 650,- Sk = 21,57 EUR.

Nagygéresi Anna-bál

Ez év Anna napján a királyi menyegző példázatának záró verseit olvastuk a napi újszövetségi ígében (Mt 22,8-14). Végére értünk annak a többnapos lázas előkészületnek, amely a nagygéresi *jótekonysági Anna-bált* megelőzte. Különös vezettevésnek és gondviselésnek lehettünk megélői, hiszen valóban indultunk a *keresztutakra*, hogy hívogassunk „jókat és gonoszokat” egyaránt (9. vers). Persze, kifogásokkal teli elutasítás, ha csendes közöny formájában is, most is akadt jószerével, de pont erről beszélt az Ige is.

A kis bodrogrközi falu minden „forgalmas” helyén – aszfaltos utcákon, sűrű boltokban, zsúfolt autóbuszban – hangzott a meghívás az örömré. „Gyertek és örvendezzünk együtt; vigadjatok velünk! Öltözzünk ünnepi kellembé és találkozzunk szombatban a bálban!” Hangulatos környezetben, színvonalas zenével, nem kevésbé testvéri szeretettel fogadtunk mindenkit, aki elfogadta a meghívásunkat. Való igaz, némelyek pusztán mulatni akartak, mások csak a nemes célt támogatták, de akadtak szép számban olyanok is, akik a szórakozásukkal is előremozdították a nagygéresi Istenháza megújulását. Azt hiszem, az Úr annyit áldott meg, amennyit odaszántunk Neki magunkból: kinek-kinek a magáét.

Végül mintegy hetvenen hallották meg a hívást. Talán elmondhatjuk, hogy senki sem tért csalódottan csendes nyugovóra a hajnalig tartó mulatság után. Mindvégig a felhőtlen jókedv és az udvariasságot sem nélkülöző öröm volt a mérvadó. Alig akadt pár, aki ne vitt volna haza tombola-ajándékot, mégis úgy éreztük, akik ott voltunk, megajándékoztak vagyunk és megleptük egymást önmagunkkal is. Nekünk már megérte.

Túl azon, hogy a bál jótekonysági jellegénél fogva a teljes bevételét a templom renoválására adta át; túl azon, hogy megszéllőztettük a báli ruhákat; elmondható, hogy olyan emberek mozdultak meg a jótekonysági alkalom sikere érdekében, akik a lelki háztól mind messzebb kerültek. Fialat nemzedékek tapasztalták meg a kultúrált együttlét örömet, s kaptak egy cseppnyi ízelítőt abból, hogy a keresztény hit határtalan boldogságra, s nem komor egykedvűségre kapott Krisztusban meghívást.

Az este sikeréért köszönet illeti a nagygéresi nőszövetség áldozatos munkáit, az önkéntes ifjainkat, valamint jókedvű támogatóinkat. Legyen áldott az Úr neve, hogy különös kegyelmét ránk árasztotta: „jókra és gonoszokra”.

-ng-

VII. Falunapok

Szalóc Község első írásos feljegyzésének 765-ik évfordulója alkalmából a VII. Falunapok keretén belül 2008. augusztus 10-én ünnepeltünk. Templomkertünkben gyülekeztünk - ígét hirdetett Nt André János, majd saját versét elmondta Bokros Gyula alpolgármester, Vítgelke-i leányegyház gondoka, ezután ünnepi beszédet mondott Köteles László parlamenti képviselő, aki közösen Borzy Bálint polgármesterrel, Szalóc-i gondokkal leleplezték a templom falán elhelyezett emléktáblát. A Dunavarsány-i /testvértelepülésünk/ Népdalkör szolgálata alatt koszorúzásra került sor. A templomkerti ünnepsülésünket a Szózat eléneklésével fejeztük be. Ünnepsülésünket ünnepi istentisztelettel folytattuk templomunkban. Szolgáltak: Nt André János Szilice-i lelképásztor,

segédlelkészünk Gebe László és a Dunavarsány-i népdalkör.

Isten áldjon meg minden szolgáltót és résztvevőt!

Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat...

Borzy Bálint
szalóci gondnok

Ki gátol bennünket abban, hogy azt tegyük, amit másoktól elvárunk?

Manapság egyre gyakrabban halljuk, olvassuk, hogy gonosz a világ, rosszak az emberek, sokaknál kihalt a tisztesség és ismeretlen az olyan fogalom, hogy áldozatosság és önzetlenség. Minden biztonnal sok igazság van ebben a borúlátó megfogalmazásban, talán több is a kelleténél. Az sem nyugtat meg különösebben, ha egy kézlegyintéssel túltesszük magunkat azzal a megállapítással, hogy minden kornak megvoltak a maga gyarlóságai, vétkei, hibái és gyengeségei. Minden embernek mégiscsak a legfontosabb, legtestközelibb az a kor, amelyikben éppen él, mert döntően az befolyásolja életminőségét.

Ennek tudatában és ismeretében mégis a legtermészetesebb dolog, hogy azoktól emberektől, akikkel életünk folyamán kapcsolatban vagyunk, legyen az közös település, munkahely, hivatal, egészségügyi vagy oktatási intézmény, vagy bármely más ága társadalmi életünknek, elvárjuk, hogy legyenek irányunkban jók, tapintatosak, szívesek, előzékenyek, kedvesek, segítőkészek, becsületesek, figyelmesek, nagyvonalúak, tisztelettudóak, szavatartóak, és még sorolhatnám. Ez valahogy ösztönszerű igénye a jóérzésű embereknek, akik szeretnének békés, nyugodt közegben tevékenykedni, intézni kisebb nagyobb ügyeiket, élni a maguk mindennapi életét.

A stresszhelyzetek zömét (mely egyik alapvető okozója a civilizációs, daganatos megbetegedéseknek) is kiiktathatnánk az életünkből, ha egymásra jobban odafigyelnénk, és a felsorolt, pozitív hozzáállással élnénk. Ha reálisan nézzük, igaz ugyan, hogy a világ sosem lesz jó, de jobb azért lehet.

Az én korosztályomat a lelkészünk még nem tanította a

hittanórán az Arany ABC-re. Először akkor találkoztam vele, amikor saját gyerekeinket tanígtattam. Velük együtt megtanultam én is, mert tetszett is, és háromszori ismételtetés után illet is elsajátítani. Az Arany ABC versei A-tól Z-ig az emberi hozzáállás és a tisztességes magatartás szempontjából igencsak megszívlelendőek. Útmutatást adnak a harmonikus élet megteremtéséhez és a jó emberi kapcsolatok megtartásához. Ezt tulajdonképpen életművészet, melynek szerves része az is, hogyan tudunk helytállni az iskolában, a családban, házastársként, szülőként, munkatársként, szomszédként, embertársként, hogyan viszonyulunk keresztyénként, miközben jól érezzük magunkat és kiegyensúlyozottan, felszabadultan. Ez lényeges, mert a mindenáron megfelelni akarás görcsös igrékezte egy egészen más téma és más világ. Az inkább alapvető stresszhelyzet, nem pedig felszabadult lelkiállapot. A B-kezdetű verse így szól: „Becsüld meg az embereket, úgy nyersz te is becsületet. Nyájás szíves, ne légy kevély, mindenkivel békében élj. Amit nem kívánsz magadnak, te se tedd embertársadnak!”

Az utolsó két sora lényegét tekintve, párhuzamban van a feltett címkérdéssel. Kinek kellene elkezdni, sokkal inkább gyakorolni a jó cselekedeteket, és megfelelni a viselkedési elvárásoknak, ha nem azoknak, akik magukat keresztyéneknek (keresztyényeknek) mondják, vallják?...

Legyünk kezdeményezők! Még a „világ” is elsősorban tőlünk várja el és joggal. Így hát azzal fejezem be írásomat, amivel elkezdtem: ki gátol bennünket abban, hogy azt tegyük, amit másoktól elvárunk?

Demes Tiborné, Szürnyeg

TANÉVNYITÓ

A VAJÁNI REFORMÁTUS EGYHÁZI ALAPISKOLÁBAN

Ahogy minden más iskolában, így Vajánban is elkezdődött idén szeptember 2-án a 2008/2009-es tanév. Amint az mindig lenni szokott, egy kettősség uralkodik ilyenkor az emberek lelkében, a tanárokéban éppúgy, mint a diákokéban. Sajnáljuk, hogy vége van a nyárnak, a gondtalan pihenés idejének, de örülünk annak, hogy ismét találkozunk talán régen látott barátainkkal, számunkra kedves tanárokkal, vagy éppen diákokkal.

Reggel lassan gyülekeztek a tanulók, szülők és a pedagógusok az iskola bejárata előtt, hogy meghallgassák Dr. Hudák Bálint igazgató úr ünnepi beszédét, aki felvázolta az iskola helyzetét, bemutatta az új pedagógusokat, valamint elmondta az osztálybeosztásokat is.

Hála Istennek, már a tanévnyitó alkalmával örömmel tapasztalhattuk, hogy az iskola fejlődik, hiszen évről évre egyre több gyermek tanul iskolánkban, egyre több jó képességű gyermeket tudnak tanítani pedagógusaink. Idén már 133 diákkal kezdtük meg a 2008/2009-es tanévet, ami jelentős előrelépés a korábbi évekhez képest.

De nemcsak a diákok körében történtek változások, hanem a tanári kar összetételében is. Idén három új pedagógust köszönthettünk a tantestületben: Matyi Edit angol szakos tanárnőt,

Markó Zsuzsa napközis tanítónőt és Kraus Viktor lelkipásztort. Ők idén álltak először a vajáni református alapiskola diákjai elé azzal a szándékkal, hogy tudásukat átadják a jövő nemzedékének, és segítsenek a felnőtté válásban.

Az Igazgató úr beszámolója után átvonultunk a helyi református templomba, ahol méltóképpen, istentiszteleten kértük mindnyájan az Istent, hogy áldja meg az új tanévet, és legyen velünk. Nt. Mártha Géza esperes úr hirdette Isten ígését, aki Salamon bölcsességéről beszélt, és ezt a bölcsességet

állította példaként mindnyájunk elé.

Az istentisztelet után ismét az iskolába tértünk vissza, ahol mindenki a saját osztályában, saját osztályfőnöktől megkapta a legfrissebb információkat, és minden segítséget is a tanév elkezdéséhez.

Adja az Isten, hogy ez a tanév is eredményes legyen, hogy mind a tanárok, mind a diákok jól érezzék magukat az iskola falai között, hogy érdemes és helyes munka folyhasson ismét az iskolánkban.

Kraus Viktor

Perbenyik – Látogatás Makkoshotykán

Ez év augusztus 17-én a perbenyiki gyülekezet képviseletében a helyi nőszövetség 25 tagja, valamint néhány presbiter és a gyülekezet gondnoka tett látogatást Makkoshotykán. Az ünnepi istentiszteleten a vendég-lelkipásztort, Nt. Szabóné Kozár Éva szolgált igehirdetéssel az 1Korinthus 13 alapján, amely által hangsúlyozta a szeretet megélésének fontosságát a mai világban. A szeretet, keresztyéni alapokra helyezve, nem a ma divatos hízogást és feltétel nélküli behódolást jelenti, hanem sokkal inkább egy olyan jézusi együttérzést, segítségnyújtást és részvállalást a gondokban, amely teljessé teszi a szeretet fogalmát, együtt örövendéssel, de együttérzéssel is.

A szeretet fogalmának jegyében zajlott a vendégek

szereplése is, az énekkar fellépését Abaházi Nagy Livia szülőléneke tette csengőbbé, s a szeretet hatotta át az ezután következő verses előadást is.

Az istentisztelet után szeretetvendégség vette kezdetét, de ezzel még nem ért véget a nap, hiszen Makkoshotyka községe nagyon szép, erdővel körülvett völgyben fekszik, ezért a helyi vadászház, de magára a község megtekintésére is sokan kerekedtek fel. A gyülekezet ezúton is köszönetet mond Nt. Pocsai Ferenc és neje, Nt Pocsainé Eperjesi Eszter vendéglátó lelkipásztoroknak a szép alkalom megszervezéséért, és a gyülekezet áldozatvállaló szeretetéért, hogy e nehéz időkben a szeretet közösségét merik vállalni határon túli testvéreikkel. Mindezért legyen Istené a dicsőség!

-gysz-

TÁBOR ÉS EVANGELIZÁCIÓ TORONYÁN

Örömteli alkalomra került sor, 2008. 8. 25 és 29. között a Nagytoronyai gyülekezetben, amikor immár harmadik éven került megrendezésre a nyári napközi gyermektábor, amelynek témája: Nehémiás könyve. A gyerekek sok játék és izgalmas vetélkedők között ismerhették meg e könyv tartalmát, igei útmutatását. Nagy örömünkre szolgált, hogy nem csupán a két gyülekezet református gyermekei, de úgy a község görög mint római katolikus gyermekei is jelen voltak táborunkban. Igaz, mivel napközi tábornak volt hirdelve az alkalom más gyülekezetből származó gyermekek, csak azzal a feltétellel vehettek részt, ha a szállást meg tudták oldani, de így is jelentkeztek, akik rokonoknál ismerősöknél meg tudtak szállni. Így azokon a napokon /hét eleje és hétvége/ amikor kevesebb gyermek vett részt, mintegy 34-en voltak jelen, de a hét közepén 39 gyermeket is számlálhatunk.

Kistoronyán, augusztus 29-én, hálaadásra jöttek össze a szülők, nagyszülők és a többi hívek a napközi táborért.

Elhangzottak ezen az ifjúsági és gyerek énekek, aranyigék, amiket a héten tanultak meg a gyermekek. A gyülekezet lelkésze szolgált igehirdetéssel, a tábor témájához kapcsolódóan Nehémiás könyve alapján, amit közös ima követett, majd a gyerekek a vezetőkkel énekekkel szolgáltak.

Ezek után következett a pácini fiatalok megható evangelizációja, melyek során ifjúsági énekekkel, igeolvasással töltötték meg mindnyájunk szívét, lelkét.

Az ifjúság fellépése után a zempléni egyházmegye jelenlévő esperese, Nt. Molnár Elemér röviden összefoglalta a

A JÓ PÁSZTOR HÁZA adakozás

- özv. T.I. Perbenyik 1000,- Sk
- motoros találkozó összevétele:
25 950,- Sk,
432 655,- Ft,
20,70 euró

Mindazok életére Isten áldását kérjük, akik adományaikkal eddig is hozzájárultak ahhoz, hogy minél közelebb jussunk célunk eléréséhez.

Bankszámla számunk:
0552044933/0900,

SLSP, a.s., pob. Král. Chlmeč Címünk:
Dobry Pastier n.o.,
Kostolná 216/3, 076 51 Pribenik

Biblia éve a 2008-as év és annak jegyében is fontos mindenkor az Ige olvasása és magyarázata. Az alkalom végén szeretettel és fáradtsággal készített finomságok vártak a résztvevőkre a terített asztalon.

Hálát adhatunk Istennek azért hogy ennyi áldásban részesülhettünk. Végigtekintve gondolatban az evangelizációs hetet sokakat köszönet illet, de mi meghajtva fejünket így valljuk: Soli Deo Gloria- Egyedül Istené a dicsőség!

„Lássátok meg milyen nagy szeretetett tanúsított irántunk az Atya...”
1.János 3:1

E cikk írói: **Pusztai Zoltán és Pallér Ildikó**
Fotók: **Würschner Andrea és Pallér Ildikó**

Motoros segélytúra a gyerekekért

Azt mondják, az örvényből akkor tudsz kijutni, ha engeded, hogy levigyen a legaljára, és ha van még ott erőd, akkor onnan tudod felrúgni magad a felszínre. Ezt és efféle szép gondolatokat találtam a magyarországi Felvidéki Farkasok honlapján. A „farkasok” igazából jószívű motorosok, akik évek óta segélytúrákat, gyűjtéseket rendeznek gyerekotthonok fenntartása és létrehozása céljából. A perbenyiki otthon létrehozására még várni kell, de nagy munka folyik ennek érdekében.

Négy évvel ezelőtt Nt. Szabóné Kozár Éva lelkesítőnő alapítványi formában elindította a gyermekotthon létrehozását. Mivel az egyház nem tarthat fenn ilyen intézményt, és az állam sem támogatja, ezért Jó Pásztor Háza néven non-profit szervezetet alapított. A lelkesítő sajnos semmilyen segítséget nem kapott a terv megvalósításához, s mivel pályázatok útján eddig nem sikerült nagyobb pénzüsszeget szereznie, magánemberek, lelkesítők, a magyarországi és hazai Nőszövetség nyújtottak eddig segítséget, az otthonnak közadakozásból kell megépülnie.

A Felvidéki Farkasok egy kassai közös ismerős révén szereztek tudomást a gyermekotthon létrehozásával kapcsolatos nehézségekről, s azonnal felvették a kapcsolatot Szabóné Kozár Éva lelkesítőnővel, aki annak ellenére, hogy szinte egész életében fenntartásokkal viseltetett a motorokkal

szemben és kissé talán félt is tőlük, teljesen nyitott volt a segélytúrára és gyűjtésre vonatkozó javaslatra. A friss magyarországi barátok ígéretet tettek, hogy megpróbálnak segítséget nyújtani az alapok lerakásához, s valóban, a honlapjukon már olvasható az erre vonatkozó felhívás.

A segélytúrára szeptember 6-án (szombaton) került sor. A lelkes motorosok Sátoraljaújhelyen találkoztak, mindkét oldalról, onnan indult a konvoj délután 15 óra tájéknál Perbenyikbe. Mint a konvoj résztvevője elmondhatom, hogy igazán felemelő érzés volt ilyen nemes cél érdekében megtenni azt a 35 kilométert és látni a segítőkész emberek és gépeik alkotta kígyózó sort, ami előttünk haladt. A motorosok elmondták, azt remélik, hogy pár év múlva büszkén és örömmel motoroztathatják majd az erdélyi Dévához hasonló, más elcsatolt területeken maradt, magyarul beszélő gyerekeket, közöttük a perbenyikieket is.

A mintegy kétszáz motoros a megérkezés után egy-két órával egy rendhagyó istentisztelet végén át is adták a jó ügy mellé állók támogatását, hozzájárulván így a gyermekotthon létesítéséhez. A gyűjtést a Bujdosó Janó nevével fémjelzett Motorosok a Motorosokért közhasznú alapítvány is népszerűsítette és a gyűjtésnek még nincs vége.

Hudák Katalin

Határmenti Testvértalálkozó

Örömteli alkalomra került sor augusztus 24-én az alsó-mihályi gyülekezetben, amikor testvértalálkozó került megrendezésre a határmenti mikóházai, felsőregmeci valamint az alsó-mihályi presbiterek és gondnokok számára.

Az istentisztelet kezdetekor a helyi lelkipásztor köszöntése után a gyülekezet katechétája fogadta a vendégszolgálatot végző lelkész házaspárt Nt. Baksy Emese lelkész nőt és Nt. Baksy János lelkész urat, a következő szavakkal: „Most amikor Isten kegyelméből már nem választanak el minket határok és egyéb hatalmak, bízunk abban hogy gyakrabban találkozhatunk, egymást jobban megismerve sokat tanulhatunk és lélekben gazdagodhatunk.”

Az istentiszteleten Nt. Baksy Jánosné szolgált igehirdetéssel a tizenkét tanítvány elhívásáról, amely a Márk ev. 3. részének 13-19-ig terjedő verseiben van megírva. Kiemelte a gyülekezetben vállalt küldetést, mai rohanó világunkban a rossz legyőzésére és a szeretet beteljesítésére. A kiválasztott feladata lelkiismerete és legjobb igyekezete szerint úgy élni, hogy minél több lelket tudjon megmenteni és az Úrhoz vezetni, úgyhogy a végső számadásnál „egy lélekért se érjen vádja téged, hogy te miattad nem látta meg Őt...“, 397-ik dicséretünk 5-ik verse alapján.

Ezek után következett Nt. Baksi János előadása a: „A presbiteri tisztség újszövetségi alapjai“ címmel. Ennek során magyarázta a presbiter szó és magatartás eredetét és jelentését az ószövetségi és újszövetségi időben, valamint a tisztség lényegét a jelenben.

A presbiteri feladatot vállaló gyülekezeti tag nem csupán elhívott, hanem kiválasztott, arra a szolgálatra, amellyel igyekszik igazhitű keresztyén emberként szeretettel, jóindulattal és türelemmel szolgálni a hívek között. Példaértékű családi élete által, valamint áldozatkészséggel,

támogatással pedig segíteni a lelkipásztort a nyájért végzett munkájában.

Az előadás befejezéséül a következő igevers hangzott el a jelen levők számára : „...Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, ...“ (Máté ev. 25 r. 21 v.)

Az igehirdetés és az előadás szlovák nyelvű fordítását Nt. Györky Szilvia helybéli lelkész végezte a szlovák ajkú testvérek érdekében.

Az áldott együttlét és találkozó szeretetvendégséggel ért véget, amelyen egy közös ebédnél még jobban megismerhették egymást a jelen levők.

Hála a Mindenható Atyánknak ezért az áldott alkalomért, de főleg azért, hogy ennyi év után létrejöhetett egy ilyen testvérkapcsolat, és reméljük, hogy Isten kegyelméből és az Ő támogatásával sikerül ezt idővel elmélyíteni a gyülekezetek lelki és hitbeli növekedéséért.

*Pallér Ildikó, katechéta
Alsómihályi*

Az egyetemes egyházi és egyházmegyei tisztújítások eredményei

Püspök - Fazekas László

Főgondnok - Fekete Vince

Magyarajkú püspökhelyettes - Géresi Róbert

Magyarajkú főgondnokhelyettes - Porubán Ferenc

Szlovákajkú püspökhelyettes - Marián Hamari

Szlovákajkú főgondnokhelyettes - Ján Marcincák

Pozsonyi egyházmegye

Esperes - Szabó András

Egyházmegyei gondnok - Molnár Rudolf

Komáromi egyházmegye

Esperes - Dobai Sándor

Egyházmegyei gondnok - Gál Sándor

Barsi egyházmegye

Esperes - Kiss Pál

Egyházmegyei gondnok - Nem volt jelölt, az EVB kiegészítő választást rendelt el

Gömöri egyházmegye

Esperes - Nagy Ákos Róbert

Egyházmegyei gondnok - Bán Zoltán

Abaúj-tornai egyházmegye

Esperes - Orémus Zoltán

Egyházmegyei gondnok - Szaniszló Sándor

Zempléni egyházmegye

Esperes - Molnár Elemér

Egyházmegyei gondnok - Kocsis Géza

Ungi egyházmegye

Esperes - Mártha Géza

Egyházmegyei gondnok - André János

Nagymihályi egyházmegye

Esperes - Mária Meňkyová

Egyházmegyei gondnok - Marek Janovčík

Ondava-hernádi egyházmegye

Esperes - Nem volt jelölt, az EVB kiegészítő választást rendelt el

Egyházmegyei gondnok - Ján Janovčík

(Az eredményeket egyházunk honlapján megjelent adatok alapján közzeltük)

Dr. Csohány János

BIBLIAÉRTELMEZÉS – BIBLIAMAGYARÁZÁS

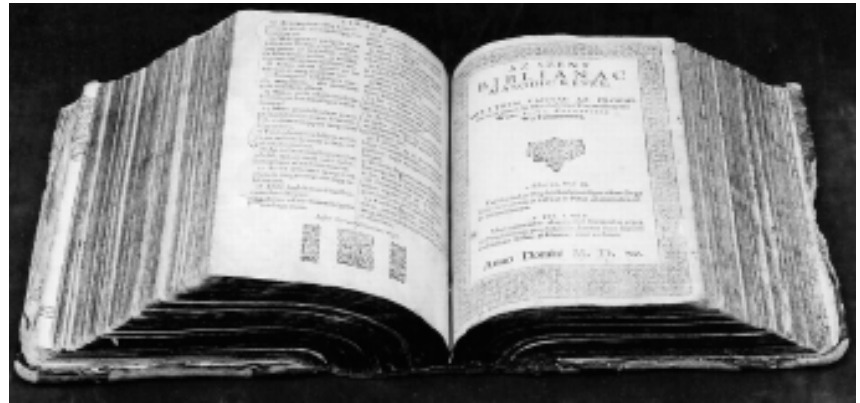
Megjegyzések „a Biblia évé”-hez

A bibliai kijelentés értelmezése

A Biblia értelmezése az idők folyamán változott. A keresztyénségnek szóló isteni kijelentés történelmileg a zsidóságon belül adatott. A Názáreti Jézus zsidó volt és a zsidóságnak adott isteni kijelentést vitte tovább. Isten kifürkészhetetlen akarata nyomán egy embert, Ábrahámot választotta ki, hogy leszármazottait néppé tegye, ugyanakkor önmagát kijelentse neki. A kijelentés célja a megváltás, hogy ne csupán a választottak, hanem általuk a világ más népei, minden nép megismerhesse az egy örök és igaz Istent. Népek papjának rendelte Isten a zsidó népet, hogy tanítást (=tórát, ami valójában nem törvény, hanem tanítás) adjon a népeknek. Izráel népe ezt többnyire nem, vagy kis mértékben teljesítette, ehelyett lelki gőg lett úrrá rajta és saját választottsága tudatában lenézte a többi népet, amelyek nem ismerték az igaz Istent. Isten prófétái útján egyre többet jelentett ki önmagáról, arról, hogy mit vár el választott népétől, olykor történelmi események, természeti jelenségek által mutatta meg hatalmát, akarátát, akár fenyítés formájában is népének, hogy az Ő igaz útjára terelje azt, de ezek általában csupán időlegesen használtak a népnek. Sokasodtak viszont Isten ígéretei arra nézve, hogy Szabadítót fog küldeni, más néven Megváltót, Aki egyfelől meghozza a tökéletes kijelentést Istenről, addig nem tapasztalt módon megismerteti először a választott népet, aztán minden más népet és megváltást hoz a világnak és előkészíti a világ újjáteremtésének nagy eseményére, hogy aki hisz benne az már földi élete során megérezze az üdvösséget, aztán pedig polgára legyen Isten királyságának. Mi keresztyének hisszük, hogy ez a Szabadító, vagy Megváltó, héberesen Messiás, görögösen Krisztus, azonos a Názáreti Jézussal, Aki tökéletes ember és tökéletes Isten egy személyben. Ez a két természete elválaszthatatlan egymástól és összeelegyíthetetlen.

A Biblia Isten kijelentése. Az Ószövetség népe úgy értelmezte, hogy Isten kijelentése elsősorban tettein keresztül

adatott, azokban ismertette meg magát, valamint a világra és népére vonatkozó akaratát. Az Újszövetség is Isten tetteit érti kijelentésen. Az Isten legtökéletesebb kijelentése a Krisztusban elvégzett kijelentő tett. A teremtés is Isten szava által történt és számos cselekedete ha-

sonlóan. Jézus Krisztus szava is tett volt. Mivel Ő emberi testben jelen volt, sok esetben valamilyen cselekedetet is véghez vitt egy-egy csodája során, de szava ilyenkor sem maradt el, máskor viszont elég volt szólnia és a tenger és a vihar is engedelmeskedtek neki, vagy meggyógyult a római százados távolban lévő szolgája, kijött a sírból a több napja halott Lázár és sorolhatnánk még a példákat. Ezért tévednek azok, akik azt hiszik, hogy a Biblia egy vallásos könyv, ami egy vallás tanításait tartalmazza, és csupa bölcselkedéssel van tele. A keresztyének hite nem csupán egy könyvbe, a Bibliába vetett hit, mint a magukat moszlimoknak nevező mohamedánoknak a Koránba vetett hite, hanem **Krisztus-hít**, Akinek kijelentéséről tudósít, tesz bizonyosságot a Biblia, ami a keresztyének számára a **Szentírás**.

Isten páratlan gondviselésének köszönhető Kálvin János szerint (Inst. I. 6: 2), hogy Isten gondoskodott arról, hogy kijelentését általa kiválasztott tanúk, hírnökök lejegyezzék, mások megőrizték, könyvekké, a könyveket egy könyvvé a Bibliává formálják. A Szentlélek ihletése kellett mindehhez. Isten további gondoskodása őrizte meg a Szentírást az utókoroknak, holott külön-

böző korokban üldözések során mindent megtettek, hogy hiteltelensékké, sőt fizikailag megsemmisítsék minden példányát.

Istennek azokat a tetteit érti a Biblia Isten kijelentésén, amelyekkel az embernek önmagát kijelentette. Sokféle-

képpen szólt az emberhez Isten, mielőtt Jézus Krisztusban utolsó szavát elmondta. (Zsid 1, 1) Ezért szükséges, hogy az Ószövetségben elmondott isteni kijelentést a Jézus Krisztusban adatott végső kijelentés fényében megismerjük. Az Újszövetség népe, az egyház, az új választott nép, az új Izráel az Ószövetséget a Krisztus által elvégzett megváltás és az Ő visszajövelekor bekövetkező újjáteremtés hitén keresztül olvassa. A Biblia a megtörtént és a megígért kijelentés-tettekről szóló prófétai és apostoli bizonyosságtételek gyűjteménye.

Isten alkalmazkodott emberi természetünkhöz, amikor a kijelentés módját megválasztotta. Az ember a történelemben él és gondolkodik, ezért Isten, hogy kapcsolatba léphessen az emberrel, belépett a történelembe. Isten kijelentése történeti jellegű. Isten tettei által formálja a történelmet, hiszen a Teremtő a történelemnek is Ura, a történelmi események tények, ezeken a ténygazságokon keresztül jelenti ki magát a Bibliában. A Bibliát először olvasókat meglepi, hogy az valóságos történelem-könyv. Prófétaín azok, akikkel történt, vagy akikhez a beszédet, vagy levelet intézték.

folytatjuk

A Kárpát-medence Reformátussága

Amerikai és kárpátaljai hívő nők találkozója (2008-09-23)

“Szeretben összeforva...”

Az Amerikai Presbiteriánus Egyház Nőszövetségének kezdeményezésére, a Kárpátaljai Református Egyház Nőszövetségének közreműködésével az elmúlt héten személyes találkozóra, szombaton pedig Beregszászon nőszövetségi konferenciára került sor. A tengeren túlról érkezett vendégek Hollandián, Szlovákián és Magyarországon átutazva érkeztek hozzánk. Első állomásukat - a határ közelségében található Diakóniai Központba tértek be először - követően a beregszászi református egyház gyülekezeti termében találkoztak a helyiekkel. Kacsó Géza lelkész angol nyelvű tájékoztatóját követően a vendégfogadó családok látták vendégül egy éjszakára a Presbiteriánus Nőszövetség tagjait.

Pénteken megismerkedtek a Kárpátaljai Református Egyház missziós szolgálatával, a tanügyi bizottság és a nőszövetség munkájával, ellátogattak többek között a cigánygyülekezetekbe, a Sámuel Alapítvány által működtetett családtípusú gyermekotthonokba, a Diakóniai Központba, illetve a Nagydobronyi Gyermekotthonba, ahol az éjszakát is töltötték. Szombaton a beregszászi református templomban közös nőszövetségi konferencián vettek részt az amerikai és kárpátaljai asszonyok. A konferencia fő vezérfonalát a 32. zsolttár 8. verse fogalmazta meg: “Bölcsésé teszek és megtanítalak téged az útra, amelyen járj, szememmel tanácsollak téged.” Pocsai Vince igehirdetését követően Pocsai Ibolya, a KRE Nőszövetségének elnöke köszöntötte a résztvevőket. Majd Nagy Béla, a KRE főgondnoka adott hálát azért, hogy távoli földrészek asszonyai is együtt tudnak imádkozni Isten országa építéséért. Gulácsy Lajos nyugalmazott püspök az Évák fontos feladatát hangsúlyozta. Louise Davidson, a Presbiteriánus Nőszövetség képviselője tájékoztató beszédében az egymás iránti megbecsülésre, az igazságért, a jogokért, az egyenlőségért és a békéért Isten igéjével folytatott harcra, a közös feladatokra és célokra hívta fel a figyelmet. Ezt a harcunkat csak a szeretet jegyében vívhatjuk, mint ahogy egyik énekünk is mondja: “Szeretben összeforva...” “Egymás terhét hordozzátok! - figyelmeztet az ige is. Legyünk hát áldássá ott, ahová állított bennünket az Úr, mondta Pocsai Ibolya. Ezen gondolatok folytatásaként fogalmazott meg biztatásokat Nehémiás történetén keresztül Halász Zita, beregújfalui lelkész, aki hangsúlyozta, hogy Isten áldássá teszi a munkánkat, ha azt az Ő dicsőségére tesszük. És a legnagyobb nehézségek közepette is biztat: bizzál, ne féjlj Isten mindenkor átkarol, segít és felemel. Ehhez viszont meg kell hallanunk az Úr szavát, amit a mindennapi imádságunkban kérhetünk...

Az Amerikai Presbiteriánus és a Kárpátaljai Nőszövetség találkozója közös imádsággal és szeretetvendégséggel ért véget. (KRE Kommunikációs Központ)

Megemlékezések Temesváron és Aradon (2008-09-23)

A temesvári református gyülekezet a máig tisztázatlan körülmények között, 1989 szeptemberében elhunyt Újvárossy Ernőt tekinti a decemberi forradalmat kirobantó temesvári ellenállás első áldozatának.

Halálának 19. évfordulójáról ünnepi istentisztelet keretében emlékezett meg egykori gyülekezete a belvárosi református templomban, igét hirdetett a Szegeden élő dr. Molnár János egyháztörténész, teológus professzor. A megemlékezők ezután fejet hajtottak Újvárossy Ernőnek az erzsébetvárosi temetőben állított kopjafájánál. A gyülekezet hőse áldozatának jelentőségéről dr. Hermann János egyházkerületi tanácsos és egykori harcostársa, Balaton Zoltán beszélt.

Az 1989-ben, Temesváron elkezdődött romániai népfelkelés közelgő 20. évfordulója alkalmából tartandó emlékvé nyitórendezvényét szervezték meg Aradon, szeptember 20-án a belvárosi református templomban. Abban a városban, és azon a helyen, ahol 1988 szeptemberében a Temesvári Református Egyházmegye Lelkészi Kara Romániában elsőként - és helyi, szervezett, nyilvános és testületi fellépésként egyetlenként! - emelte fel szavát az erdélyi magyar közösséget létében fenyegető ördögi terv, a falurombolás ellen.

A “Szemben a kommunizmussal” címet viselő konferencia és egyben megemlékezés szervesen illeszkedik a kommunista múlttal való szembenézés témakörébe, amelyet Tökés László szorgalmaz az Európai Parlamentben a keresztény értékek, múltunk felvállalása mellett. (forrás: Szabadság/figyelo.ro)

Bibliakiállítás Dunaszerdahelyen (2008-09-23)

A legtöbb nyelvre lefordított, legnagyobb példányszámú könyv a Biblia. Évezredek óta útmutatóul szolgál a keresztyén emberek számára. A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Dunaszerdahelyi Gyülekezete a Biblia éve 2008 jegyében rendezi a “Könyvek Könyve” elnevezésű kiállítását Dunaszerdahelyen a Református templomban. A tárlatot Köntös László, a Pápai Református Gyűjtemények igazgatója nyitja meg. A kezdeményezés kiemelt célja, hogy a Könyvek Könyvét nem csupán kultúrtörténeti értéként mutassa be, hanem annak olvasását, az evangélium megismerését is előmozdítsa.

A tárlat díszje a Károli Gáspár 1590-ben készült eredeti Vizsolyi Bibliája, az első magyar nyelvű teljes fordítása. A kiállítás anyagát Hermann M. János (Nagyvárad) előadó-tanácsos gyűjtötte össze, a kiállítás anyagát pedig a Csallóközi Múzeum munkatársai rendezték. Az ünnepélyes megnyitóra szeptember 28-án, vasárnap kerül sor a Református templomban a 10.30 órai istentisztelet után. A kiállítás november 9-ig megtekinthető. (forrás: felvidek.ma)

Toma Mihály szobrát avatták fel Hanván (2008-09-01)

A felvidéki Rimaszombat, Kelemér és Hanva után ismét Hanván állítottak fel ezúttal fából készült szobrot Toma Mihály papköltő emlékének, a poeta halálának 140. évfordulóján. Az egykori Gömör megye negyedik Toma szobrát avatták föl a Sajóparti Hanván, abban a községben, ahol a költő évekig lelkészkedett, s ahol hamvai jelenleg is nyugszanak. A szobor helybeli kezdeményezésre született. A község Toma Mihály Köre, református gyülekezete és önkormányzata együttműködésének eredményeként készült el a mű. Toma Mihályról sokan tudják, hogy költő volt és csodálatos verseket írt, de talán arról sokan megfeledkeznek, hogy lelképásztor is volt - mondta Nagy Ákos Róbert, református esperes. Hanván a két szobron kívül a Templomban emléktábla, valamint a paplak udvarában emlékszoba hirdeti a nemeslelkű gömöri poeta életművét s hitvallását. (forrás: Duna Tv/erdely.ma)

© www.reformatus.hu

Szakál Gábor

Ideje lenne már.....!

Bizony, ideje lenne már komplex nyelvi, zeneesztétikai és teológiai górcső alatt felülvizsgálni énekeskönyvünket, és letisztítva, majd kibővítve kiadni egy mindenkinek kedves, minden magyar református számára elfogadható gyakorlati énekeskönyvet. Tehát egy olyan okos kompromisszumokra épülő énekeskönyvet, mely a gyakorlatból merít, azt tartja elsődleges szempontnak. Egy olyan énekeskönyvet, mely a hívők számára készül, a hívők mindennapi hitbeli foglalatosságát, elmélyülését szolgálja, miáltal a református ember gyakorlati kézikönyve és a református himnódia ékesége is egyaránt. Ádám Jenő és Csomasz Tóth Kálmán immár 60 éves kiadványát ugyanis mind a mai napig mint „próba énekeskönyvet” használjuk. Az erdélyi testvér egyházak ma is az 1921-es Hozsánna énekekkel kibővített kiadást tartják a magukénak. Újvidéki és Délvidéki magyar testvéreink szintén többnyire egy régebbi saját kiadású énekeskönyvből énekelnek.

A Hegedűs Lóránd elnökletével készült egyetemes énekeskönyv, a sok bátor változtatás ellenére sem vált egyhangúan közkedvétté.

A 48-as énekeskönyv kezdeményezése a genfi zsolttárokra és a Kodály-rendszerre, az intenzív szolfézs oktatás jóvoltából, az anyaországban megfelelő közegre lelt. A magyarországi testvérek ezáltal olyan zenei alapismeretekkel és énekkultúrával rendelkeztek, hogy a siker biztos tudatával foghattak hozzá a nehéz genfi zsolttárok tanulásához. Nálunk ennek híján, a ritmikus éneklés következtében lassabban került át a gyakorlatba, így érthetően nehezebb

ben honosodott meg. A „Czinke” és a „Szotyori” féle énekeskönyvek tartalma és leirata mind a mai napig nagy népszerűségnek örvend főleg a falusi hívők és általában az 50-60-as korosztály körében. Többnyire a szokás hatalma, a beidegződés és az első tapasztalat ereje érvényesül.

A legtöbb vita a genfi zsolttárok éneklése, éneklési módja körül van. A háború előtti énekeskönyvek zsolttárai mint tudjuk, diatónikus hangsorokban, fél és egész hangjegyekkel voltak lejegyezve. Ennek megvolt a praktikus háttere. Sokan ezt felremagyarázzák, felróva, hogy nem követték a genfi zsolttárok eredeti leiratát. A dolog azonban nem ilyen egyszerű.

Elődeink ugyanis nagyon hamar és nagyon helyesen ráéreztek arra, hogy a genfi zsolttárok francia szövegekre írt ritmikája, nem felel meg a magyar nyelv hangsúly törvényeinek.

Ily módon, a genfi ritmikával megtűzdelte, ízes Szenci Molnár Albert fordítás, nem fedheti a zenei hangsúlyokat, minek következtében zsolttáraink éneklése magyartalanná válik.

Ádám Jenő tesz erről említést a '48-as énekeskönyv előszavában, mondván, hogy a szerkesztés folyamán megpróbálták ezen segíteni, több-kevesebb sikerrel. Mi lenne tehát a teendő?

Két lehetőség kínálkozik. Az egyik, egyben a nehezebb és hosszadalmasabb: a jelenlegi szöveg tartalmi és nyelvi restaurálása oly módon, hogy az megfeleljen a francia ritmika hangsúly törvényeinek. A másik, az egyszerűbb és a zeneirodalomban megengedett megoldás, a francia ritmika megváltoztatása a magyar nyelv hangsúly törvé-

nyeihez igazítva. A gyakorlatban ez csupán annyit jelent, hogy a helyes nyelvi hangsúlyknak megfelelően néhol a már megszokott negyed hangot két nyolcadra, vagy a két nyolcadot negyed hangra változtatnánk. Az operairodalomban a fordítások szövegeinél ezernyi példát találunk erre, mivel ezek a módosítások, melyek kimondottan az éneklés hitelességét szolgálják, a szerzői jogokat sem sértik.

A másik nagyon fontos probléma, mely évtizedek vitatárgya a magyar kántorok, templomi orgonisták, ha úgy tetszik, egyházi zenészek - egyházzeneszek? - /nem szeretem ezt a manapság gyakran használt magyartalan, németes megnevezést/ - körében a diézis kérdése. Itt is okos kompromisszumokra van szükség. Nem lehet generalizálni. A dallam esztétikai besorolása legyen a mérvadó, ami azt is jelenti, hogy amennyiben egyházi hangnemben íródott reneszánsz ízlést és hangzást megjelenítő dallamról van szó, úgy ragaszkodjunk a diézis teljes mellőzéséhez. Ebben az értelemben harmonizál a francia Goudimel is, a zsolttárok orgonakiséretének első megalkotója. Ide sorolnám például a 3., 16., 74., 102., 110., 117., 146., 147., 148. zsolttárok, melyek archaikus, tiszta hangzásukban a leghitelesebbek. Kivételt képeznek ezalól a diatónikus dallamvezetéssel íródott vagy azokhoz hasonló hangvételű, mély tartalmú, újabb zenei mondanivalót közvetítő himnikus hangzású zsolttáraink, melyeket gazdagabb harmóniával, szebben és nagyobb meggyőző erővel tudunk megszólaltatni. Itt mindenekelőtt a 23., 25. 28., 30., 33., 34., 35., 39., 40., 51, 75., 77., 80., 84., 90., 92., 97., 100., 105., 124., 125. és a 150. zsolttárok dúros és mollos változataira gondolok.

Folytatjuk

Lelkészegyesületi konferencia Hódmezővásárhelyen

Lassan két évtizede találkoznak nyaranként a Kárpát-medence lelkeszei egy-egy történelmi múltú városban. A kilencvenes években nagy érdeklődésnek örvendő konferenciák egyre inkább veszítenek vonzerejükből.

Sokan kérdik mi ennek az oka? Talán az előadók? Az egymás iránt egyre közömbösebbé váló lelkeszi gárda? A hivatalos egyházi vezetés bizalmatlansága? Nehéz erre egyértelmű választ adni. Mindenképp egy kevés! Az okok megállapítása nem egyszerű, de elengedhetetlenül fontos, hogy a Lelkészegyesület Választmánya komolyan véve a jelzéseket, alaposan gondolja át mit lehet tenni a helyzet megváltoztatása érdekében.

Az előadók, Bolyki János, Csohány János, Tókéczky László kiváló előadósokkal készültek ez alkalommal is. Sajnos a szállás körülményei már egy sor kérdést vetettek fel.

Imádkozunk azért, hogy a több mint száz éves Egyesület ismét megtalálja azt az igei utat, amelyen az egymás iránti keresztyéni felelősségvállalással erősíteni tudja a 21. század kihívásai között szolgáló lelkipásztori közösséget.

Csoma L.

Múltunk képei...

LELKÉSZSZENTELEÉS - Miskolc 1940.

Gyerekeknek

Pál megtérése (ApCsel 9)

Kedves olvasóink! Október van, és ilyenkor már visszazökkenünk a tanév megszokott kerékvágásába. Már írjátok a belépő felmérőket, tehát elég sűrű ez az időszak a számotokra is. Ugyanakkor még mindig bennetek vannak az elmúlt szünetidő élményei, melyekre talán gyakran gondoltok is az órák alatt. Főleg persze arra, milyen jó lenne még mindig szabadnak lenni. De rá kell döbbedni, hogy immáron elkezdődött a munka, a tanulás ideje.

Ebben az időszakban jó, ha előttünk áll Pál apostolnak a megtérése és későbbi élete, mert az, aki erőt adott Pálnak, hogy misszióját elvégezze, nekünk is erőt ad, hogy dolgunkat, jelen esetben a tanulást elvégezzük.

Ki is volt ez a Pál apostol? Pált korábban Saulnak hívták és farizeus volt. Annyira elvakult farizeus volt, hogy amikor kitört a keresztyén üldözés Jeruzsálemben, elindult Damaszkuszba, hogy az ott élő keresztyéneket is felkutatassa, Jeruzsálembé vigye, és ott elítéljék őket. Meg volt győződve arról, hogy a keresztyének az Isten ellenségei, és ki kell irtani mindegyiket.

Amikor azonban elindult Damaszkuszba, valami furcsa dolog történt. Hirtelen hatalmas világosságot látott, akkorát, hogy leesett a lováról. A világosság után hangot is hallott: „Saul, Saul, miért üldözöl engem?” Pál vissza-kérdezett, hogy ki az, aki hozzá szól? „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.” Szólt a válasz. Azok, akik Saullal voltak, ámuldoztak azon, ami történt, mert hallották a hangot, de senkit és semmit nem láttak.

Amikor véget ért a világosság, Saul megvakult. Így vitték be vakon Damaszkusz városába. Három napig nem evett és nem ivott semmit.

Ez után az Isten megkegyelmezett neki, és elküldte hozzá Anániást, egy Damaszkuszi keresztyén embert, hogy gyógyítsa meg. Egy kis huzavona után Ananiás beleegyezett. Elment Pálhoz, és Isten segedelmével elvette róla a vak-ságot. Ezek után lett Pál az Isten kiválasztott embere, aki elvitte az evangéliumot a pogányok közé. Ő lett az, aki talán a legtöbbet tett a hitért, a keresztyénségért, az egyházért. Végül még az életét is odaadta hitéért, Rómában végezték ki azért, mert hirdette Krisztus evangéliumát.

Képzeljétek csak el, hogy milyen erő, és mekkora hit kellett ahhoz, hogy mindezt megtegye. Hogy járja éveken keresztül az egész akkor ismert világot többnyire gyalog, hogy elszenvedjen börtönt, verést, megaláztatást, és végül, hogy az életét is odaadja a hitéért, a szolgálatáért? Mindezt nem a saját erejéből tette, hanem az Isten ereje által. Mert az Isten volt az, aki megerősítette őt. Az Isten ereje nélkül az ember nem volna képes ilyen hatalmas dolgokra.

Ami pedig nagyon jó hír mindnyájunk számára, hogy Isten ma is megerősít minket arra, hogy elvégezzük a dolgunkat, feladatainkat. Csak az Isten erejével láthatjuk el mi is a ránk bízott feladatokat, csak az Isten erejével állhatunk meg mi is abban a szolgálatban, melyet ránk bízott az Isten. Az Isten pedig nekünk is adja az erejét.

Pál elindul missziói útjára

Nos, hát az előttünk álló tanévre is kérjük az Isten erejét, imádkozzunk hozzá szüntelenül, hogy megerősítsen minket. Ámen.

Imádság: Mindenható Isten! Te, aki megerősítetted az apostolokat, a reformátorokat, hogy még ellenséges környezetben is elvégezzék feladataikat, erősíts meg minket is, hogy mi is meg tudjunk tenni mindent, amit elvársz tőlünk. Ámen.

Pál apostolt leeresztik a kőfalon. Segíts nekik megtalálni a lefelé vezető utat!

